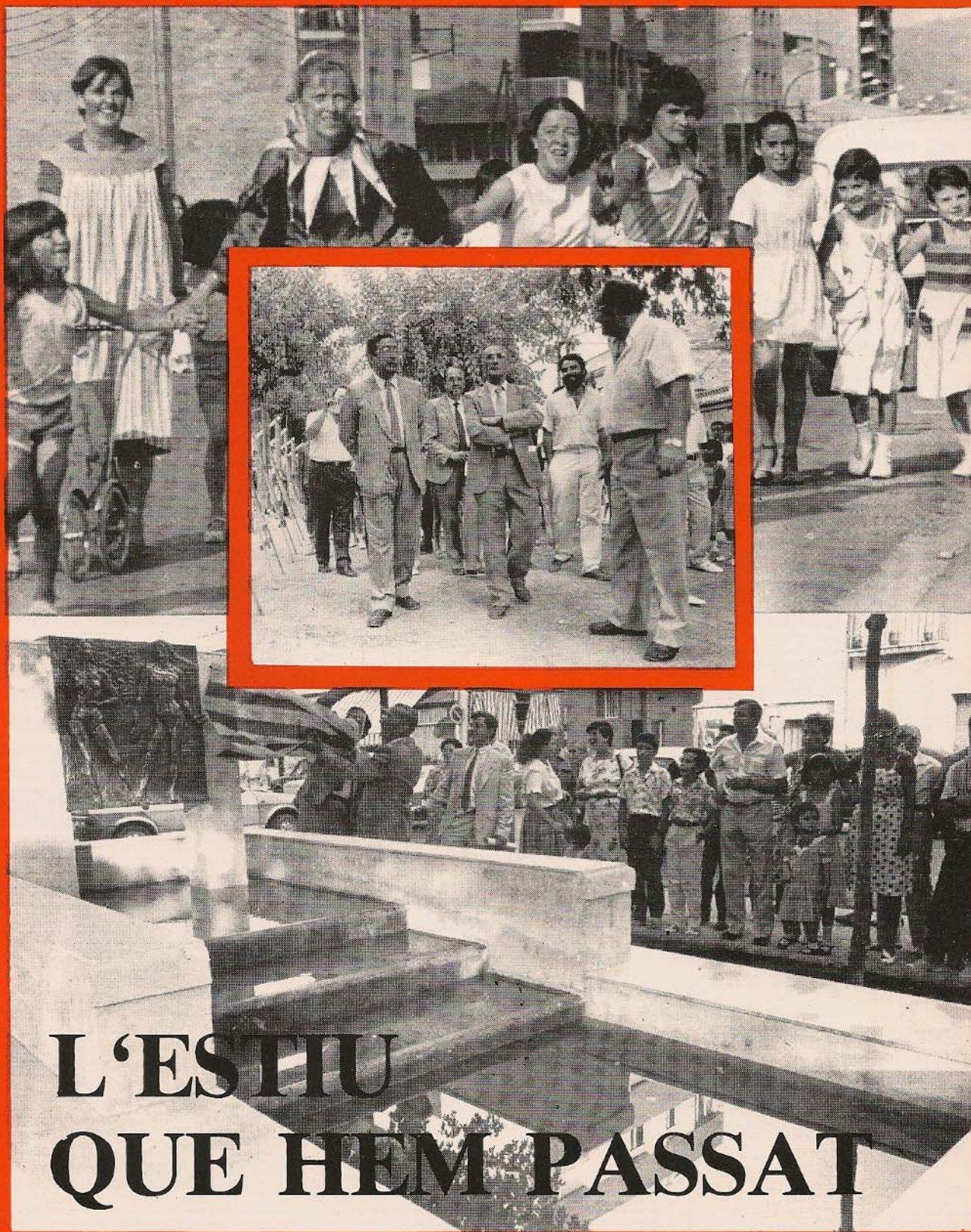

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

ANY VII • N.º 70 • SETEMBRE 1985

L'ESTIU
QUE HEM PASSAT

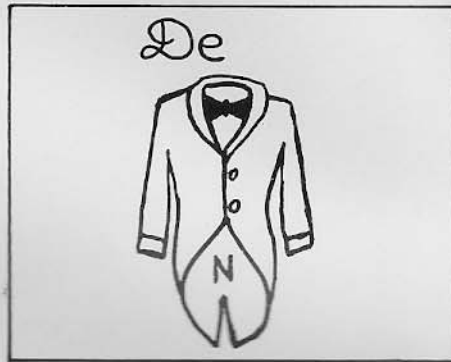
Si no sabeu de què va, truqueu al Servei Municipal de Català

Avui m'agradaria insistir sobre allò que us ofereix el **Servei Municipal de Català**. Recordeu que, si encara no domineu prou bé l'ús escrit del català, podeu passar per les Oficines de l'ajuntament de 10 a 2 h. o bé truqueu-nos al núm. 23 61 12. Aquest servei us ofereix gratuïtament:

- Correcció de textos breus (cartes, notes, rètols, fitxes...)
- Traducció al català de textos breus.
- Models de documentació comercial (rebuts, albarans, factures, pressupostos, contractes, instàncies, denúncies...)
- Vocabularis tècnics.
- Informació sobre cursos de llengua catalana.
- Consultes gramaticals.

I, ara, a veure si sabeu resoldre aquests dos trencaclosques:

1.— Jeroglífic

Recordeu que el Servei de català és.....

2.— Endevina, endevineta

Quina paraula és aquella que tothom fins els més savis escriuen malament?

Solucions:
1.— De franc
2.— Malament.

LANCIA PRISMA. UN MUNDO DE PRESTIGIO A SUALCANCE

El LANCIA PRISMA es un nuevo concepto de diseño automovilístico. Una constante filosofía de superación ha hecho de LANCIA un auténtico símbolo de prestigio en todo el mundo. Usted puede ingresar en el exclusivo mundo LANCIA a través de PRISMA. Un coche que recoge toda la experiencia de los éxitos LANCIA en el terreno de la alta competición.

LANCIA PRISMA: 1.600 c.c., 105 CV., 5 velocidades, velocidad máxima 180 Km/h., trip computer, encendido electrónico, cristales atermicos.

LANCIA PRISMA. No se conforme con menos.

LANCIA PRISMA.

la diferencia de viajar en LANCIA.

VITSA

Concessionari Oficial per a Girona i Província
Avgda. St. Narcís, 28 • Tel. 24 12 12 • GIRONA

Servei Oficial: GARATGE INTERNACIONAL
Ctra. Girona-Anglès • Tel. 23 15 61 • SALT

Sumari

<i>Farga Làctica:</i>	
Serve Municipal de Català.....	2
<i>Editorial:</i>	
L'estiu que hem passat.....	3
<i>Petanca:</i>	
Concurs a Montilivi.....	4 i 5
<i>Finestra Oberta:</i>	
Més amunt.....	6
<i>Là Tribana:</i>	
El Rec Monar.....	6 i 7
<i>Vida del Casal:</i>	
XI.ª Diada del Jubilat.....	9-11
Concurs de treballs manuals.....	12
Excursions.....	12
Vetllades d'estiu.....	13
<i>L'Esclat de l'Alba:</i>	
T'espero afeblement, tardor, de colors d'argila i de pàl·lids capvespres.....	15
<i>L'Espieta:</i>	
Què me'n diu?.....	15
<i>Imatges:</i>	
Després de l'estiu....	
Adéu Núria.....	16
Espigolant.....	17
<i>Vida amb humor:</i>	
Cagaferro.....	18

Edita: Casal de Jubilats de Salt.

Consell de Redacció: Lluís Mateu, Quim Pla, Miquel Casellas, Narcís Burch, Guillem Terribas, Martí Fita, Joan Boada, Ventura Pau, Jaume Bosch, Joan Rosa, Josep M.ª Macias, Francesca Laguarda, Emili Gispert, Joan Torres, Josep M.ª Oliveres i Manel Lladó (fotògraf).

Publicitat: Marta Vilagran i Josep Plazas (Lites).

Compaginació i disseny: Manel Mesquita

Correcció: Antoni Rusalleda.

Administració: Miquel Casellas i Josep Cebrian.

Distribució: Josep Gassiot, Pitu Geli i Josep Cebrián.

Tiratge: 1.300 exemplars.

Tedacció: Passeig Verdaguier, 1 - Tel. 23 04 98 Salt.

Impressió: Pagès Impremta-Anglès - Tel. 42 01 07

Dipòsit Legal: Gi-356/79.

La Farga no es fa responsable dels articles signats que apareixen a la revista, responsabilitat que recau en els seus autors.

Editorial

L'Estiu que hem passat

(A propòsit de Salt)

L'estiu, tot i la calor i la dispersió, concentra la majoria de les activitats que la població de Salt fa al carrer.

Es aquí on es dissenya la vitalitat associativa d'un poble.

I les nostres entitats, juntament amb les iniciatives institucionals (Ajuntament...) porten a terme una meritòria tasca d'animació popular... Vetllades, sardanes, balls, cinema... tot un reguitzell d'activitats per fer més viva la vida del nostre poble.

L'estiu que hem passat ha suposat, per una banda, una consolidació d'activitats tradicionals, i l'inici d'alguna nova experiència, per despertar de la letargia que de vegades ens porta l'estiu...

Per una banda, consolidació de les festes de carrer, recuperades fa poc: Processó, Barri de St. Antoni, Veinat, Sant Romà, Grup Verge Maria i Plaça Onze de Setembre. Per l'altra, una sèrie d'activitats que amb un marc clarament pedagògic, ofereixen uns recursos als nostres nois i noies: Camps d'Estiu, Casals, Colònies....

No hem de deixar de banda les activitats que determinades entitats, especialment el Casal de Jubilats, porten a terme a través de les vetllades d'estiu (música, balls, recitals..) o bé amb competicions esportives que tenen lloc a partir dels capvespres...

Una nova experiència ha estat, enguany, la del cinema al carrer, cinema que amb una programació diversa ha tingut lloc a diferents places de la nostra vila, i ha aplegat en tot moment un públic divers i participatiu.

Deixem per al final les activitats de la Festa Major. Enguany suposava un nou repte tant per la constitució d'una nova Comissió de Festes, com pel nou marc que se li va donar: el pati del Col·legi La Farga, com a ubicació central dels balls, en substitució de l'envelat. Podem dir que la nova experiència, en general, és positiva. La centralitat del pati de La Farga és un lloc idoni per aglutinar els diferents sectors del poble. A més a més, cal remarcar la bona iniciativa de la Fira Cultural, que cal consolidar....

Queda en canvi per solucionar el lloc d'ubicació de les parades de Fira, (el d'enguany era poc escaient), així com la programació d'actes al matí (fluixos quant a la participació) si els comparem amb els dels vespres/nit, molt més multitudinaris....

En tot cas, no sempre l'estiu a Salt és apatia. Ofereix uns recursos (no tots els que voldríem), que caldria potenciar i coordinar... i sobretot arribar a fer agradable a aquells saltencs que pels motius que siguin (econòmics o de treball) han de passar l'estiu al poble perquè no poden fer vacances.

Concurs a Montilivi

El nostre club hi va participar amb diversos equips. La tripleta de dames, formada per la Maria Peruga, Pierrete Torre i Judit Anglada, guanyaren la final després de portar unes partides molt ben jugades i ben acabades, imposant-se a la final i proclamant-se campiones.

Campionat d'Espanya a Benidorm. 7 i 8 de juny.

El nostre club, amb la tripleta formada per en Juli Gómez, J.A. Hidalgo i Agustí Roca, els quals per mèrits propis, ja que quedaren campions provincials de 2.ª categoria, varen anar a Benidorm a participar als campionats d'Espanya. Vàrem sortir de Salt, el dia 6 a les 8 hores i ens vàrem parar per dinar a Torreblanca. D'allí fins a Benidorm, on arribàrem a les 6 de la tarda; allotjament a l'hotel, si és que se'n podia dir hotel, i seguidament el sorteig del campionat, que es feia en una sala de

festes. Al nostre equip li va tocar la Valenciana en primer lloc, i els altres dos equips eren l'Aragonesa B i la Balear C. L'endemà a les 8, es va començar el campionat, sense fer la desfilada, tal com estava programat, i així el nostre equip va jugar la primera partida contra la Valenciana, a la qual no vàrem poder guanyar, després d'un començament nerviós i gens favorable. Amb un

Tripleta campiona provincial de 2.ª categoria i que va anar als campionats d'Espanya a Benidorm, formada per en Juli Gómez, J. Hidalgo i Agustí Roca.

FUSTERIA

MASCARELL

Camí antic de Vilablareix, s/n • Tel. 23 18 90 • SALT

tanteig de 9 a 2, varen remuntar la partida i es varen posar 9 a 7. Quan tot feia esperar amb il·lusió que podrien guanyar-la en una jugada de mala sort varen perdre 4 punts i també la partida.

Seguidament, vàrem haver de jugar contra l'**Aragonesa**, que havia perdut contra la **Balear**. Aquesta partida va ser molt diferent, els nostres jugadors, de bon començament es varen imposar, i així fins al final, que va ser de 13 a 1, resultat que ja ho diu tot.

La partida decisiva la varen haver de jugar altra vegada contra la **Valenciana**. El començament de la partida no podia ser més esperançador, ja que es posaren 3 a 0 a favor i seguidament 5 a 0. Tot feia pensar que passarien la ronda, però desgraciadament no va ser així, el nostre equip va quedar encarrat i els altres varen remuntar la partida i es posaren 9 a 5. La jugada següent va ser decisiva; amb una mala sortida, els nostres jugadors van decidir tirar al bolig, i al no tenir la sort de tocar-lo els altres ho aprofitaven i feien els 4 punts que els faltaven i guanyaren per 13 a 5, amb la qual cosa el nostre equip acabava amb les esperances de seguir endavant.

El nostre equip va quedar desmoralitzat, però els vaig fer veure que havien de jugar més partides i que podrien demostrar que sense els nervis haurien pogut arribat molt amunt. I així va ser ja que dels 16 equips que no varen passar la ronda, varen guanyar, partida rera partida i al final aconseguiren el 17 lloc dels campionats, o el primer lloc dels 16 que no passaren la primera ronda.

Finalment resta dir que l'allotjament i el menjar de l'hotel va ser un desastre i que el viatge de tornada es va fer sense cap entrebanc, incloent-hi el dinar, que com a l'anada es va fer a **Torreblanca**, i que ens varen servir molt bé, tot al revés de **Benidorm**.

Arribàvem a Salt sobre les 10 de la nit.

Tripleta guanyadora del Concurs Provincial de Montilivi de Dames, formada per Maria Perugá, Judit Anglada i Pierrete Torres.

Concurs a Germans Sàbat. 9 de juny.

En aquesta diada es va celebrar el tradicional concurs que cada any fa aquest club en el camp de futbol de la seva barriada.

En sèniors l'equip nostre, format per en Lluís Garcia, Joaquim Leon i Francisco Muñoz, aconseguiren arribar a la final, però no tingueren sort i quedaven sots-campions. També la tripleta formada per M. Padilla, J.M. Nogué i Lluís Nogué, aconseguiren un excel·lent tercer lloc.

Concurs a Cassà de la Selva. 16 de juny.

Els nostres equips que varen anar a Cassà no varen tenir gaire sort, ja que en sèniors no hi va haver cap equip en els primers llocs de la general. A conso-lant, l'equip format per A. Roca, A. Muñoz i J. Torres feien el 2.^{on} lloc. L'equip format per en Lluís Nogué, J.M. Nogué i A. Peruga, feien el 3.er lloc i l'equip format per en David Ros, J. Ros i M. Torres aconseguiren fer el 4.^{art} lloc. En dames, l'equip format per la Magda Vila, Antònia Curt i Anna Serra, aconseguiren fer el 4.^{art} lloc.

Construcciones

Xifra, s.a.

Passeig d'Olot, 250

Tel. 23.79.29 - SALT

J. CASAS

Més amunt

Un altre any, una altra vall; tornem a ésser al país on les cases tenen el teulat de pissarra. Els pobles petits, parets de pedra, la fusta de les portes i de les balconades envellida, colrades pel sol. La gent, cares morenes per la vida a l'aire lliure, i més amunt les nostres volgudes muntanyes; les més baixes arrodonides, verdes, plenes de pastura, on el bestiar cerca l'herba ufana; les més altívoles s'aixequen feréstegues, plenes de roques i geleres penjades.

Els camins, oh, els camins! hi trobareu des de la flor més petita i humil a la més ufana i superbà, amb tota la gamma de colors, d'herbes medicinals i tòxiques, en podríem emplenar planes amb els seus noms. Així que, esbufegant, anem guanyant alçada i canviarem les herbes per les pedres, però de flors encara en trobarem alguna gairebé a tres mil metres. Els pins i els avets s'enfilen fins a dos mil metres, alguns alts, d'un verd preciós, altres cargolats amb les seves arrels com urpes arrapades a un cairre de roca, desafiant el torb i les tempestes. De l'aigua, només us puc dir que és pura i verge, neix de sota les geleres, freda i esbojarrada, salva tarteres i contraforts sense pensar en el que l'espera; de vegades redossa i reposa en algun lloc tranquil, però no s'hi queda; la que entra empeny l'altra que s'esmuny muntanya avall, escumejant i saltant enjogassada fins que la mà de l'home la frena i aprofita perdent la seva virginitat.

Més amunt de les neus la vida continua, l'àguila sobre un penyassegat domina el seu terreny de caça; la perdiu blanca fuig amb un batec d'ales, incòmode per la nostra presència; l'isard sobirà de les crestes i les roques ens mira tranquil, segur de la seva superioritat, i quan cansat i amb cor bategant arriba al cim, el bé de Déu de muntanyes, valls, llacs, que els teus ulls admiren et paga amb escriure l'esforç de la pujada. Voldries quedar-te en aquests llocs, et sents pletòric de vida i has de ser molt ateu per no donar gràcies a Déu per tanta bellesa.

Però les tasques prosaïques ens esperen i deixem aquests llocs bucòlics amb l'espera de retornar un altre cop a aquest regne de pau que ens agermana i que ens dona la força suficient per retornar a l'asfalt i al formigó, que nosaltres els homes hem construït.

El Rec Monar

El Reramús mena el seu petit cabal a la Sèquia Monar poc abans de la Central de Montfullà. Però quan plou el Torrent s'enbraona i cal anar a tallar l'aigua de La Pilastra perquè no desbordi pel camí.

Tan antic o més que el mateix poble, el «Rec» ha estat, i és encara, un factor decisiu del nostre desenvolupament. Sense la sèquia Monar, Salt no hauria viscut el desvetllament industrial del segle passat, ni els conreus de regadiu haurien estat possibles.

Els primers molins, que aprofitaven l'aigua del «Rec» per moure les seves rodes, van ser instal·lats a les primeries del segle XIIe. El més antic sembla ser el de Can Mingu, el qual localitzem a la Travessia Sant Antoni del Veïnat. Un molí fariner del qual només ens queda la mitja mola de sota, que fa de verera a la porta d'entrada a la casa. També ens fa pensar en l'antigor d'aquest molí la paret nord de la sèquia, construïda en aquest indret amb blocs de pedra ben escairada, la qual cosa no es troba enlloc més del seu recorregut pel nostre terme municipal.

L'any 1845, en Joan Urgell, Notari de Girona, dona fe que: «El Exmo.

Ayuntamiento Constitucional de esta Ciudad de Gerona (concedeix) a Don Pedro Ramió, del comercio. Un salto de las aguas de la acequia Monar». Així neix la primera fàbrica tèxtil l'any 1846, que ja utilitzava la força del «Rec» per moure les seves màquines.

El Rec Monar és present en tota la història de la nostra Vila. A més de la seva utilitat agrícola i industrial, molta gent l'ha fet servir, i de molt diferent manera:

Anys enrera ens banyàvem a l'indret del rec que coneixem pels «Ulls d'en Barrera» també els dissortats que s'hi han negat l'han mal utilitzat. Era usual que els infants hi anessin a tirar pedre-

tes per saber si estaven enaiguats; si en tirar-hi la pedra feia cercles a l'aigua volia dir que hi havia enaiguament. Les dones hi han rentat la roba, en els safareigs que encara podem veure a les hortes de «la Baixada». Els hortolans encara hi reguen i les fàbriques aprofiten la força del «Rec» que ja l'any 1166 feia voltar les moles d'almenys un molí fariner.

Aquest estiu passat, aprofitant que «El Rec» va ser llevat dos o tres dies, vaig decidir de recórrer el seu curs per dintre el canal. Com que sabia que la meua idea trobaria ressò en persones vinculades en el nostre medi natural, vàrem ser quatre els qui des dels «Ulls de Can Pous» vàrem seguir la sèquia Monar fins a la resclosa de «La Pilastrà», just en el terme de Bescanó.

No sortir de dintre la sèquia en tot el recorregut va ser a estones difícil, però va ser possible.

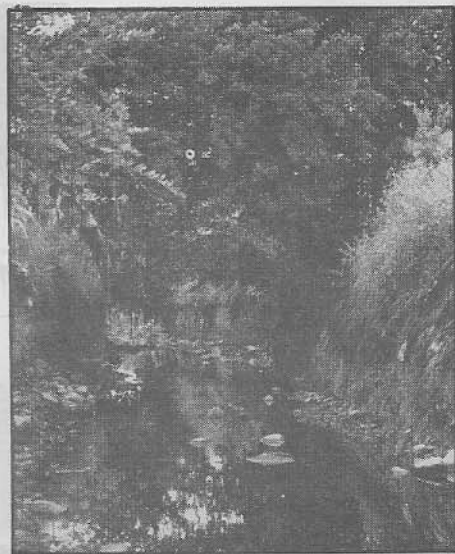
A dintre «El Rec» hi vàrem trobar de tot (faig servir aquesta expressió tal i com l'entendem en el nostre llenguatge col·loquial): motos, bicicletes, olles i càntrils, ganivets i forquilles, ossos de pernil, ferros, arbres, colònies de car-

pes i bagres, una anguila de més de 5 centímetres de diàmetre, una truita de riu que havia mort al faltar-li aigua, i també un pescador d'anguiles que, proveït d'una forca, no va pescar l'anguila que nosaltres ens vàrem afanyar a fer entrar al seu niu.

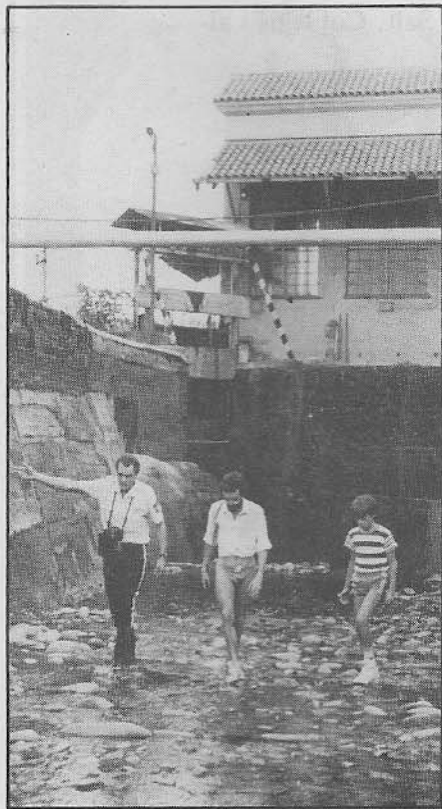
La sèquia Monar que hem fet servir des de fa vuit-cent anys encara conserva quelcom del seu passat medieval: des del Pont Vell fins a «La Pilastrà», l'aigua i la vegetació que cobreix «El Rec» en alguns indrets fa la sensació de trobar-nos en el llit natural d'un riu.

No hem parat mai atenció en el fet que aquest tros de «Rec» podem fer-lo navegable i celebrar-hi el «1.er Trofeu Baixada en barca per la sèquia Monar», i un cop l'any, en improvisades embarcacions de rem, seria bó aprofitar i fer servir el nostre «Rec» i fruitar una estona d'aquest curs vell i entranyable que hem de mantenir no només en el record.

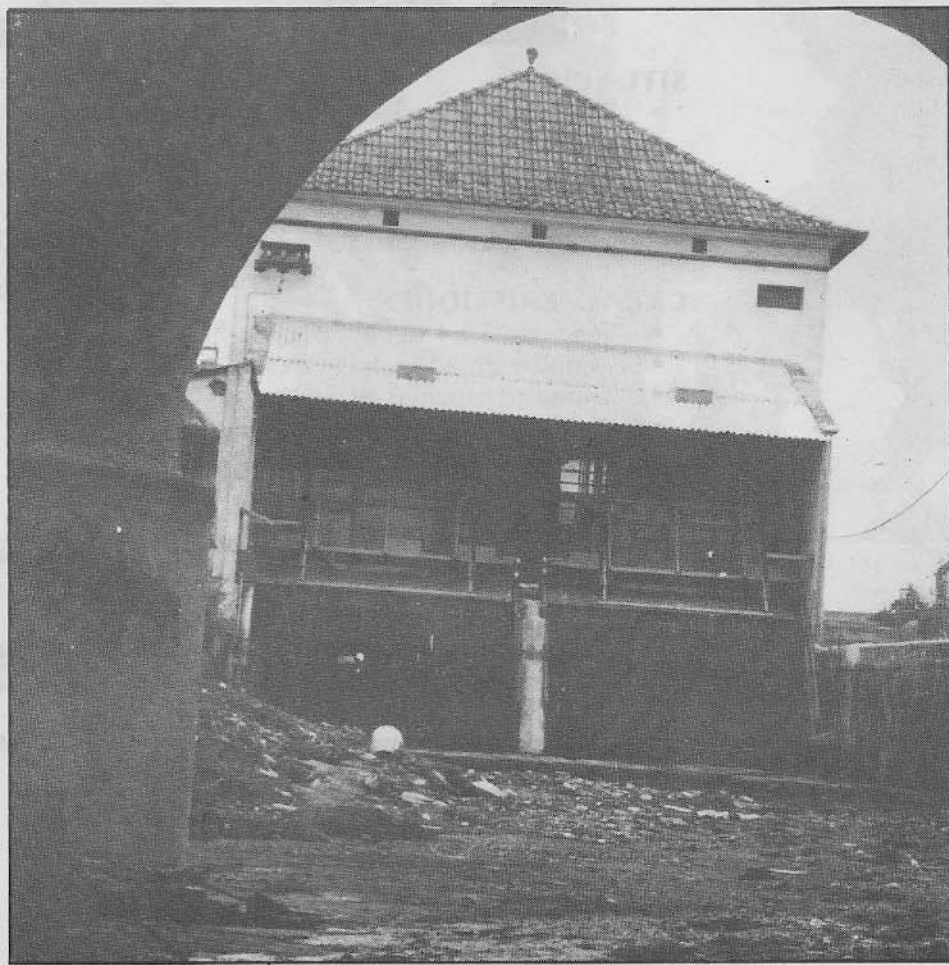
Comencem-hi a pensar!!!

Entre Madevesa i el Mas Ribot (Cal Marquès) la vegetació cobreix el Rec Monar en alguns indrets, els verns i plàtans aguanten els marges amb les seves arrels.

Les turbines de la fàbrica Gassol fan voltar les màquines de fer electricitat que fa anys han ocupat el lloc de molins fariners.

La central del Molí, un nom evocador que ens situa en els anys en que Salt començava a fer història. El segle XII.è ja tenim constància escrita dels nostres molins fariners o drapers.

XI.^a Diada del Jubilat a Salt.

El dia 15 de setembre es va celebrar la Diada del Jubilat; amb aquest motiu es va organitzar un seguit d'actes dintre la Setmana del Jubilat.

Dies 10 al 13 de setembre.— **Lliga Social de petanca per a Jubilats.** Cada matí, al pati del Casal, es varen anar celebrant els partits corresponents, resultant-ne la següent classificació:

1.— Llorens Cabezas, Paco Martin i Francisco Martin.

2.— Antoni Peruga, Enriqueta Alech i Pere Fraixinó.

3.— Antoni Boo, Josep M.ª Nogué i Narcís Bohigas.

4.— Lluís Nogué, Josep Grasiot i Ventura Masdevall.

Dia 9 al 13 de setembre. **Campionat de botifarra per a socis del Casal.** Cada tarda es van anar celebrant les partides, pel sistema de lligueta, que varen resultar

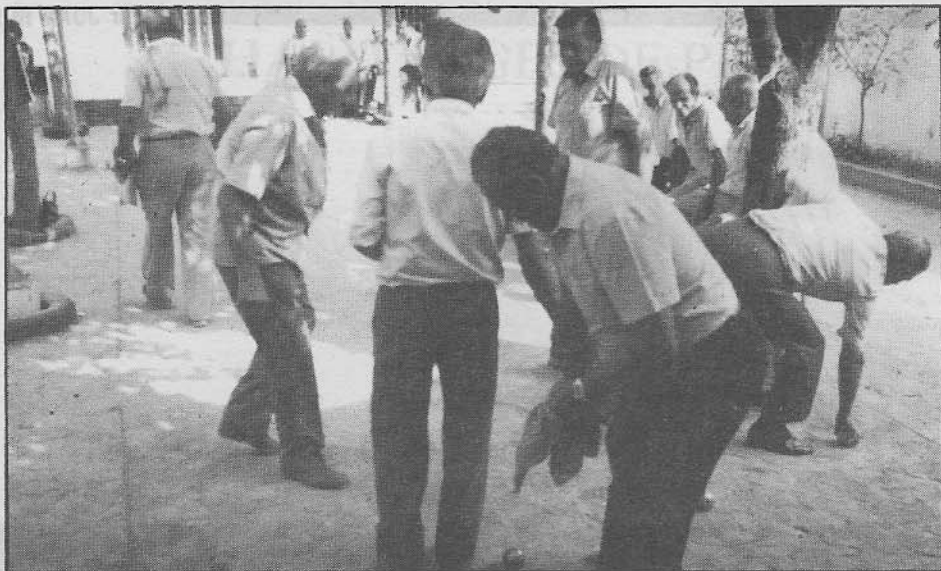
molt renyides. La classificació final va ser la següent:

1.— Jaume Ros i Fèlix Ferrer.

2.— Pere Fraixinó i Antoni Peruga.

3.— Daniel Pi i Manuel Bayó.

Dia 14 de setembre. **Ball.** Després del període de Vacances, vàrem reprendre les sessions de Ball, que cada quinze dies ofereix el Casal als Jubilats. No cal dir, que com sempre, la participació va ser molt nombrosa.

La Petanca ens ajudà també a fer exercici. (Foto: M. Lladó)

Després de la competició, el premi (Foto: M. Lladó)

Missa Solemne, Diada del Jubilat a Salt (Foto: M. Lladó)

Dia 15 de setembre. **Diada del Jubilat a Salt.** La Festa grossa del Casal, va començar a les vuit del matí amb un **Concurs Provincial de Petanca per a Jubilats**, amb la participació de jubilats de diferents punts de les nostres comarques, que hi assistien invitats pel Casal; el concurs va resultar molt renyit i la classificació final va ser la següent:

General:

- 1.— Coll, Canals, Jimenez (C.N. Figueres).
- 2.— Antoni Peruga, Enriqueta Alech i Pere Fraixinó.
- 3.— Llorens Cabezas, Paco Martin i Francisco Martin.
- 4.— C.N. Figueres.

Consolant:

- 1.— C.N. Figueres
- 2.— Antoni Boo, Josep M.ª Nogué i Narcís Bohigas.
- 3.— Joan Casanovas, Adelina Sánchez i José Honrubia.

A les dotze vàrem assistir a la Missa Solemne a l'església de Sant Cugat, amb la participació de la Cobla Maxims's, que va donar més relleu i solemnitat a la celebració.

A la una, al pati del Casal, i amb la col·laboració de Salt Sardanista, la Cobla Maxim's va oferir-nos una audició de sardanes.

Seguidament ens vàrem desplaçar amb autocar a l'Hostal Ribot, on en el seu magnífic menjador, va tenir lloc el dinar de germanor, aquest any vàrem aplegar-nos 690 persones de totes les edats.

La presidència del dinar la formava l'Alcalde, Sr. Sunyer i Sra., el Sr. Alfons Moré i Sra. (el Sr. Moré representava el President de la Diputació, Sr. Carrera, que no va poder assistir-hi); el President del Casal, Sr. Macias, i Sra.

el Sr. Miquel Portabella i Sra. i Josep Fita i Sra. ambdós representants de la firma GASSOL, el Vice-President, Sr. Cebrián i el Sr. Rector Mn. Caritg.

Acabat el dinar, es va procedir a la proclamació dels **Avis del Casal**, que aquest any foren la Sra. **Mercè Bagué Pèlach**, nascuda el 12-9-1897, i el Sr. **Dositeo Palomerás Planas**, nascut el 28-9-1900, tots dos varen ésser obsequiats amb un rellotge gravat amb motiu de la festa, i un gran ram de flors per a l'àvia.

Seguidament, els Srs. Sunyer, Moré, Portabella i Fita, varen fer el lliurament dels trofeus aconseguits en les diferents activitats, tots ells cedits per la firma Manufacturas A. Gassol, S.A.

El President del Casal va lliurar a en Joan Boada, Secretari del Casal, una placa en nom de tota la Junta, en reconeixement a la seva dedicació envers el Casal. El Sr. Macias va lliurar la insígnia d'argent del Casal al Sr. Antoni Mora, col.laborador anònim i desinteressat del Casal i poc conegut dels socis, a qui agrai públicament la seva valuosa ajuda. També es va fer el lliurament de la insígnia d'argent als membres incorporats de nou a la Junta, Sres. Maria Peruga i Dolors Gamundi i Sr. Joan Argente.

El Sr. Peruga va aprofitar l'avenen-tesa per obsequiar amb diferents trofeus a distingits col.laboradors del Club Petanca Salt.

Els actes protocolaris es varen cloure amb parlaments del Sr. Sunyer i del Sr. Moré.

Com a fi de festa, el Conjunt «**Los Delfines**» va amenitzar un animat ball, que va durar fins al vespre, cloent-se així una llúida Diada, amb ganes de tornar-hi l'any vinent.

Mercè Bagué i Pèlach, nascuda el 12-09-1897 Dositeo Palomerás, nat el 28-09-1900

En Joan Boada i Sra. agraint la distinció rebuda (Foto: M. Lladó)

La Festa Grossa del Casal, va acabar com en un envelat, amb un animat ball. (Foto: M. Lladó)

Concurs de treballs manuals

Festa Major de Salt

Com cada any per la Festa Major, el Casal organitza un concurs de Treballs Manuals per als seus socis. La participació va ser molt nombrosa, i resultaren guanyadors del concurs el següents treballs:

Jubilats: Francesca Fàbregas, Enriqueta Alech i Agustina Sanglas.

Socis no Jubilats: Mánel Macias i Josep Palmada.

Infantil: Ricard Gamundi i Sergi Cama.

Com en edicions anteriors, tots els participants varen obtenir un obsequi de record per la seva participació.

Excursions

Farem un breu resum de les excursions dels mesos de juliol, agost i setembre:

17 de juliol. Setcases:

Aquesta excursió la vàrem començar pescant truites en uns viviers d'Olot, seguidament vàrem desplaçar-nos a Setcases on vàrem fer un molt bon dinar i a la tarda es va visitar Camprodon i la fàbrica de Galetes Pujol.

21 d'agost. Puigcerdà, Llívia i Alp:

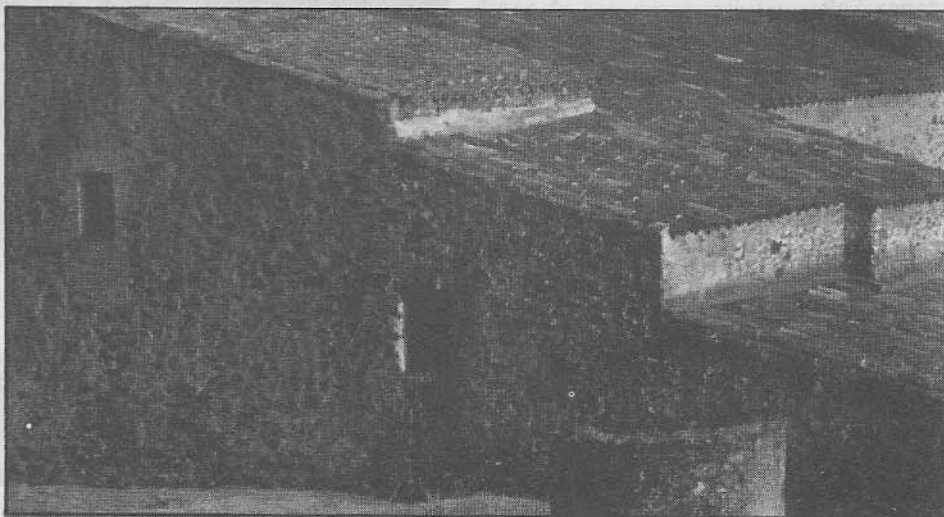
Excursió que cada any fem per tastar l'ànec amb peres de la Cerdanya, tot visitant Puigcerdà i la famosa Farmàcia de Llívia.

4 de setembre. Far Sant Sebastià-Costa Brava:

Una vegada han marxat els turistes, vàrem fer una passejada per la Costa Brava i vàrem assistir a la subhasta del peix a Palamós.

18 de setembre. Vilafranca Penedès i Cambrils:

Visita obligada al magnífic Museu del Vi i una bona mariscada a Cambrils, acabada amb Ball de discoteca; un dia rodó.

Vetllades d'Estiu

La causa de la bona acceptació que va tenir la primera edició de les Vetllades d'Estiu l'any passat, aquest any la Junta va programar també unes Vetllades pels divendres de l'estiu. Passem a ressenyar-ne els espectacles oferts:

12 de juliol: Sardanes

Amb la col.laboració de Salt Sardanista, es va oferir una Ballada de Sardanes per la Cobla Foment de la Sardana.

19 de juliol: Cinema

Vàrem projectar «LA VIOLETERA», una pel.lícula que va agradar a grans i a no tan grans.

2 d'agost: Cant Coral «Coral Vergelitana»

Amb la col.laboració del «Pla d'Acció Cultural de l'Associació de Personal de la Caixa», vàrem poder portar a Salt una Coral de primera línia que va oferir un seleccionat programa que va fer les delícies dels assistents.

16 d'agost: Teatre «Un pagès a Barcelona»

L'Agrupació Teatral de Besalú, ens va fer passar una nit divertida, ja que

tots vàrem riure amb l'obra que varen presentar.

30 d'agost:

VIII.^a Cantada d'Havaneres

Amb la col.laboració de «la Caixa» vàrem presentar una nova edició de les Cantades d'Havaneres, aquest any amb el Grup «Les Gavarres». En resultà una formidable nit de germanor, regada amb Cremat (amanit com sempre per en Llobet i en Clascà, que cada any el fan més bo).

L'assistència a tots els actes va ser força nombrosa i el dia de les Havaneres la participació va ser colosal. La Junta del Casal, satisfets amb la nombrosa participació que tenien les Vetllades, va obsequiar cada dia els assistents amb coca i xampany.

Agraïm la col.laboració per aquestes vetllades a José Luis Escuredo, (magatzem de pernils); la Caixa d'Estalvis Provincial, la Caixa de Barcelona, la Caixa de Catalunya, la Caixa de Pensions, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Salt.

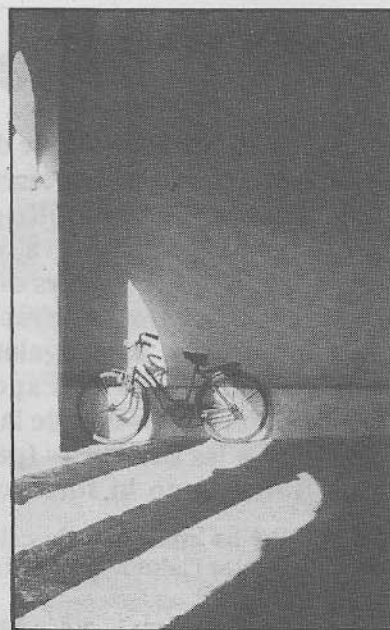
T'espero afablement, tardor, de colors d'argila i de pàl·lids capvespres...

Matinades de tardor

En tinc prou
contemplant absorta les
matinades de tardor,
i perdent-me entre els seus colors variants
a cada instant!
Blancs porpra, la lluna ajornada...
grocs suaus...
taronja fina, malva per moments.... i,
el cel, gairebé blau!!
Fadador moment de l'alba!
en què endevino l'astre ardent!
flamejant i amarantid!
totalment amansit a la fortesa que
llavors em privarà de mirar-me'l fixament.

Codonyer

Et prenc, tardor, entre les mans,
i cap color m'és sobrer!
Et descobreixo, codonyer,
allotjant policromia....
I em fonc en tu,
per tenyir-me dels teus tons la vida!
Et despinto de fulla en fulla,
i m'assaono cada plec de la pell!
(doncs, ara, ja no serà temps de blaus,
ni de fúcsies, ni de vermells...)

L'Espietà

PEP MOLLERA

Què me'n dieu?

Havent-se ja complert més de la meitat (2'.... anys) de la legislatura de l'actual Ajuntament, el primer després de la Independència, l'Espietà ha sortit al carrer, s'ha vestit de periodista i ha començat a entrevistar saltencs a tort i a dret, tot preguntant-los:

— Què me'n dieu d'aquest Ajuntament que tenim?

Aquesta és una mostra del resultat:
Persona A) Crec que, mira, ho fan força bé. Crec que no és fàcil manar i fer que tots els burros creguin, no?

Persona B) Miri, jo em pensava, que amb el canvi i això de la «Independència», eh? aniríem més bé, però hi va vostè? Em sembla que aquest cop sí que ens han fotut a tots!

Persona C) Que la vida està muy dura, ya lo ve «usté» mismo, no tiene que preguntarlo a «naide». Lo que pasa es que a muchos les gusta «chupá» «der» bote!

Persona D) Bé, joc crec que a Salt, mai s'havien fet tantes coses, eh? S'han fet estudis i.... aquella plaça de l'Església. (No sé si ho he dit bé, pobre de mi).

Persona E) Ara pla! què «vos» que et digui!, en trobaríem pocs d'Alcaldes com en Sunyer, eh? oh «coi»!!

Ara t'haig de dir una cosa, eh?, et seré ben franc. «Güita», jo tinc un tros de terra i una barracota que hi endreço les eines —que aquest dia mateix se m'en van emportar dues «aixades» ben noves, que me les va manegar en Pano-

sa, eh?, i un rascló, que no era «pas res» de l'altre món, (no sé pas on arribarem, eh?) «Bueno», doncs, resulta que m'hi van pintar un número —a totes, però, eh?— i ara diuen que ens faran pagar no sé què... oh cony! molt, es veu eh? Hi ha dret amb això? Au vinga home!, es deuen pensar que ens hi fem la barba d'or!!

Doncs, el que et volia dir, que.... aquests que em van «cardar» les aixades i el rascló, si els agafen no els hi faran «ré»... I pobres de «nosatrus», ara ens fan pagar per tenir un soplug per quan vulgui ploure, perquè gaires anys com aquest....

Persona F) (Jubilat) Jo de polític res, eh? Jo me'n vinc aquí, al «dematí», jugo a boles, a la tarda hi torno, o sinó jugo a cartes eh?, i «vos» que t'ho digui, jo ja la tinc feta la feina, el noi ja se m'en cuida, de tot això.

Persona G) A Salt, ara tenim coses que no les havíem pas tingut mai, això sí, però també ens fan pagar coses que no les havíem pagat mai!

Nota: S'ha respectat l'anonimat de les persones, perquè ni l'Espietà el sap.

Després de l'estiu....Adéu Núria

Ha passat un estiu ple de vida i de fets en el nostre poble. Imatges noves, com podrien ésser el fet d'una festa major més participativa, almenys es veia molta gent pel carrer. Una festa sense envèlat, però que la fórmula nova no ha estat del tot malament. Una festa sense «imatges» populars del món de la cançó o de la música, però que, mirat fredament, tampoc s'ha trobat a faltar. Una font. I quina font que ens han regalat els de Girona! Però una imatge nova a Salt, al cap i a la fi. Exposicions al carrer, la del pintor-escultor Molins, durant els dies de la festa. També una col·lectiva de pintors Saltencs, a les Bernardes (per cert, tant en Lluís Mateu com en Guillem Terribas no hi foren convidats, dels que jo sé (?)).

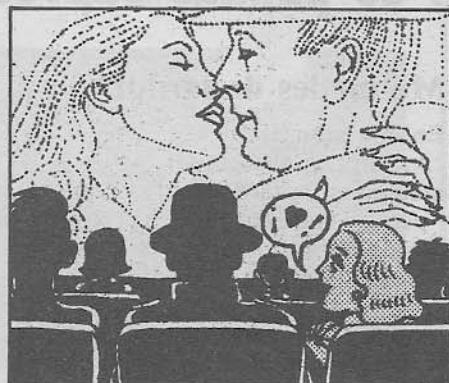
També ha estat un estiu calorós, que el seu color i la suor ens han fet sofrir o gaudir.

I de moltes altres imatges noves o velles podria fer recompte en aquest espai d'aquest temps passat.

Però vull parlar d'una imatge, o més ben dit d'un record, que ha deixat de ser: El Cinema Núria ja no existeix. El cinema nostre de cada diumenge, vigílies i festius. El del programa doble. El de la «taquillera» la Sra. Bover. El de l'amable i inofensiu Sr. Bota. El d'en Padrés fent cinema, la seva dona venent

«xuxeries» i el del germà posant ordre i molts diumenges cadires plegables. Aquella gran família, tota ha deixat morir aquell nostre cinema on vàrem aprendre a estimar la vida a través del cinema.

Tots som culpables de la seva mort. Ara no valen plors ni records, no el salvarem. A hores d'ara ja no hi ha màquines de projectar, ni pantalla ni butaques. És buit. Però atenció, plorant no el ressuscitem. Però sí que tots els saltencs podem fer una cosa com a penitència. No deixar morir l'altre cinema

que tenim: «L'Esplai». Que no deixa d'ésser una criatura (fruit) del Núria. A Salt tenim un bon cinema, el primer que va tenir aire acondicionat (abans que els de Girona), a on es fan bones pel·lícules. És cert que no són d'estrena, però això és problema de multinacionals, de diners i d'especulació. Que la imatge de Salt, un poble amb cinema, no passi a la història, com ha passat a molts d'altres pobles de les nostres comarques. I això depèn de nosaltres. No hi valen plors, després.

Sport Garatge, s.a.

Josep Casals

Reparacions
Engrassament
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5 - Tel. 23 33 11 SALT

Subministres Catalunya, s.l.

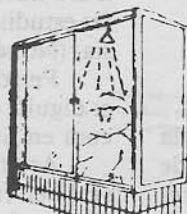
VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT.

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

DISTRIBUÏDOR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

C/. Joan Maragall (Cant. PP.CC.)
Tel. 23 58 11 SALT

El Carrer Major, a finals dels anys 40.

El carrer Major presentava als anys 40 aquest tranquil aspecte. A la fotografia veiem a primer pla (a l'esquerra) les hortes tancades del Marquès, al lloc on pocs anys després s'edificarien els blocs de la Caixa d'Estalvis Provincial. Més al fons veiem els arbres del Passeig (abans Durruti i avui Ciutat de Girona) així com la fàbrica Coma-Cros.

A la dreta, els arbres de Can Sambola, i els de la façana de l'Ajuntament, al costat de la pista poliesportiva, avui ja inexistent.

Stand de Ràdio Salt

Stand de LA FARGA

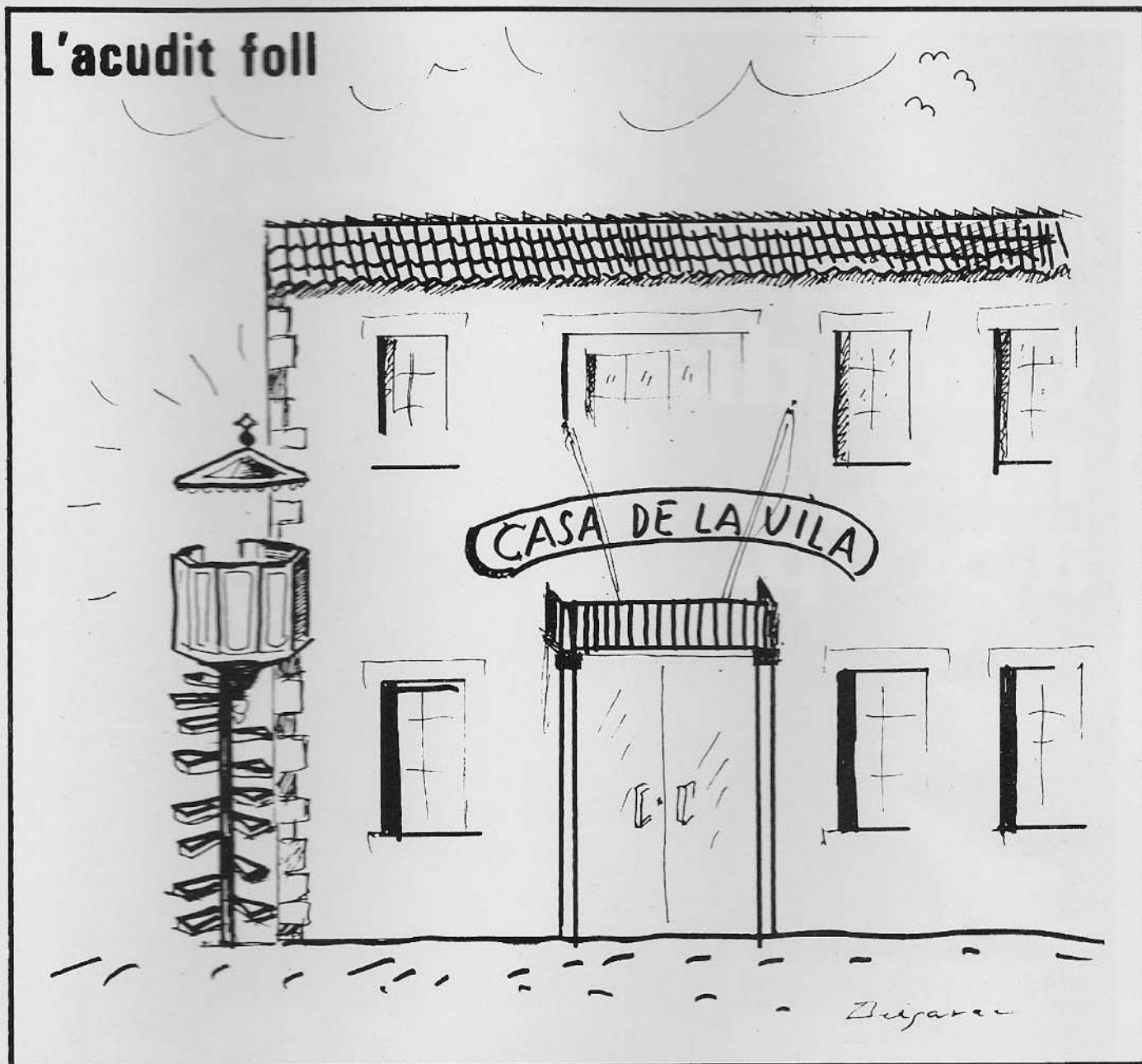

Stand de l'Agrupament Escolta St. Cugat.

Durant els dies de la Festa Major, i aprofitant la Fira Cultural, al Passeig «Ciutat de Girona» es van instal·lar diversos stands d'entitats de la vila. Entre ells hi havia el de LA FARGA, des del qual es va aprofitar per a fer una divulgació de la Revista

L'acudit foll

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.A

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí Antic de Salt a Vilablareix, s/n.
Tel. 23 53 17